

Нашата Родина

ГЕОРГИ ТРАЙЧЕВЪ

Прилѣпъ

Прилѣпъ е новъ градъ, издигнатъ отъ турцитѣ слѣдъ падането на България. Ст-

ария градъ се е намиралъ при селото Варошъ, 3 километра с. [з.] отъ днешния Прилѣпъ. За това свидѣтелствуватъ много развалини на стари постройки, намиращи се въ района на с. Варошъ, както и многото черкви — 77 на брой, десетина, отъ които и до днесъ сѫ уцѣлели и населението ги посъщава въ празнични дни. Прилѣпъ брои около 4500 кѫщи съ 31,000 д. население. Три четвърти отъ градското население сѫ българи, една четвърть турци. Има и 15—20 кѫщи влашки и толкова на влако-елини.

Градътъ е разположенъ на равно място. Българите насеяватъ източната, западната и южната частъ на градъ, а турцитѣ — съверната. Въ центъра на града се намира чаршията, брояща повече отъ 1000 дюкянни. Прилѣпъ прави впечатление съ хубавитѣ си и съ солидна направа кѫщи, съ добритѣ си улици, постлани съ камъни и бордюри отъ граниченъ камъкъ. Първата балканска война завари Прилѣпъ съ една межка прогимназия, една дѣвическа, едно стопанско-ржкодѣлно и нѣколко първоначални училища, посъщавани отъ около 2500 ученици и ученички. Училището се водѣше отъ 45 учителски